

Sekretarz Trybunału Kompetencyjnego podlega nadzorowi służbowemu urzędującego Prezesa Trybunału Kompetencyjnego i może być przez niego zwolniony ze swego stanowiska każdego czasu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

700.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 6 listopada 1926 r.

o przyznawaniu nagród za przyczynianie się do wykrycia przestępstw podlegających ustawie karnej skarbowej.

Na podstawie art. 240 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 105, poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Według zasad niniejszego rozporządzenia przyznaje się pieniężne nagrody za przyczynianie się do wykrycia przestępstw skarbowych, podlegających wymienionej ustawie (przestępstwa celne, akcyzowe, monopolowe).

§ 2. Nagrody te przyznaje się za przyczynianie się do wykrycia przestępstw, polegających albo na uszczupleniu dochodu skarbowego, albo też na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towarów; przy przestępstwach pierwszego rodzaju obojętnym jest, czy one powodują ubytek dochodu bezpośrednio (np. zatajenie przedmiotu przed dodatkowym opodatkowaniem, lub przedmiotu monopolowego przed podwyżką cen), czy też tylko pośrednio (np. nieupoważniona uprawa tytoniu).

§ 3. Jeśli przestępstwo nie powoduje ani uszczuplenia dochodu skarbowego, ani też naruszenia zakazu przywozu, wywozu lub przewozu a tylko polega na naruszeniu innego jakiegoś przepisu, przyznaje się wyjątkowo nagrodę za przyczynienie się do wykrycia co najmniej trzech wypadków takich przestępstw, jeśli te przestępstwa przedstawiają się z innych powodów jako szczególnie karygodne (np. potajemny wyszynk wódki).

§ 4. Do nagrody dopuszcza się tak osoby, które współdziałały fizycznie w ujęciu przestępcy lub przedmiotu przestępstwa, jak również osoby, które w inny sposób przyczyniły się do wykrycia przestępstwa.

W szczególności udziela się nagród również osobom, które doniosły władzy o przestępstwie, udzielając jej takich wskazówek, że wykrycie przestępstwa ich doniesieniu przypisać należy.

§ 5. Od otrzymania nagrody wyklucza się osoby, które przestępcę do popełnienia przestępstwa namówiły, albo zapewniły mu pomoc lub bierne zachowanie się przy popełnieniu przestępstwa, lub też w inny sposób w popełnieniu przestępstwa uczestniczyły.

§ 6. Nagrody za doniesienie przyznaje się pod warunkiem, że donoszący ujawnił władzy swoją osobę (nazwisko) przed wykryciem przestępstwa; doniesienia bezimienne (anonimowe) nie uzasadniają przyznania nagrody zgłaszającemu się następnie donosicielowi.

§ 7. Przyznanie nagrody następuje niezależnie od zasądzenia przestępcy i wogóle przed rozstrzygnięciem sprawy.

Jeśli jednak zachodzi zbyt małe prawdopodobieństwo zasądzenia przestępcy, albo też brak narazie dostatecznych podstaw do ocenienia rozmiaru popełnionego przestępstwa lub zasługi osoby, roszczonej sobie pretensję do nagrody, natenczas odracza się przyznanie nagrody aż do ukończenia śledztwa, albo nawet aż do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. Wyjątkowo można w wypadkach takich przyznać tymczasową nagrodę, a po ukończeniu śledztwa względnie rozstrzygnięciu sprawy nagrodę tę podwyższyć.

§ 8. O ile zachodzą powyższe ogólne warunki, uwzględnia się przy oznaczaniu wysokości nagrody przede wszystkim wysokość wyrządzonej Państwu szkody, względnie szkody, jaka groziła (uszczuplona względnie narażona na uszczuplenie opłata lub cena przedmiotu monopolowego), obok tego zaś uwzględnia się stopień gorliwości i energii, z jaką odnośna osoba przyczyniła się do wykrycia przestępstwa, zwłaszcza zaś poniesione trudy lub narażenie się na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia.

§ 9. W wypadkach, w których zachodzi możliwość dokładnego lub przybliżonego obliczenia szkody Skarbu Państwa, dochodzić może nagroda do pięćdziesiąt (50) % tej szkody. Przepis ten stosuje się również do przestępstw, polegających na naruszeniu zakazu przywozu, wywozu lub przewozu towarów, jeśli od podlegającego zakazowi przedmiotu ustanowione jest cło (przywozowe, wywozowe lub przewozowe) albo inna opłata.

§ 10. Jeśli przestępstwo polega na naruszeniu samego tylko zakazu przywozu, wywozu lub przewozu, albo też chodzi o przestępstwo, co do którego oznaczenie szkody Skarbu Państwa jest niemożliwe, dosięgać może nagroda za wykrycie tajnej gorzelnii do pięćset (500) złotych, za wykrycie innych przekroczeń do dwustu (200) złotych.

§ 11. Jeśli w danej sprawie jest więcej osób, mogących rościć sobie pretensję do nagrody, wyznacza się najpierw ogólną kwotę nagród, a potem dzieli się tę kwotę między te osoby stosownie do stopnia ich zasługi, a więc nie można np. przyznać każdej z tych osób rzeczono 50%, lecz te 50% między te osoby się dzieli.

§ 12. W sprawach o przestępstwa, podlegające ukaraniu według art. 45 — 56 ustawy karnej skarbowej, przyznawanie nagród porucza się dyrekcjom cel, we wszystkich innych sprawach — izbom skarbowym; obojętne jest przytem, czy rozstrzygnięcie sprawy należy do właściwości władz skarbowych, czy sądów (art. 136 i nast. ustawy karnej skarbowej). Przeciw decyzjom tym niema odwołania do Ministerstwa Skarbu.

§ 13. O ileby określona w § 11 suma nagród za jeden i ten sam wypadek wykrycia przestępstwa

przekraczała kwotę pięciuset (500) złotych, zastrzega się decyzją Ministerstwu Skarbu, a dyrekcje cel względnie izby skarbowe ograniczą się w tych wypadkach do przedstawienia Ministerstwu należycie uzasadnionego wniosku.

Również w wypadkach, określonych w § 3, powołane jest do przyznania nagrody wyłącznie Ministerstwo Skarbu.

Nadto, o ileby izby skarbowe lub dyrekcje cel miały poważniejsze wątpliwości co do tego, czy nagroda może być wogóle przyznana, mogą przedłożyć sprawę do decyzji Ministerstwa, choćby suma nagród kwoty 500 złotych nie przekraczała.

§ 14. Przyznanie nagrody przez izbę skarbową względnie dyrekcję cel następuje zawsze na podstawie wniosku tego urzędu akcyz i monopolów względnie celnego, w którym toczy się postępowanie karne w danej sprawie, lub który przekazuje sprawę do sądowego rozstrzygnięcia.

Wnioski te przedstawia się w każdej sprawie osobno, przyczem nie dołącza się aktów sprawy, zwłaszcza w wypadkach, gdy przesłanie aktów opóźniłoby rozpatrzenie sprawy karnej.

Władza I instancji przedstawia wniosek władzy II instancji na druku, sporządzonym według załączonego wzoru, ta zaś, o ile sprawa przekracza jej kompetencję, przedstawia wniosek Ministerstwu Skarbu, zamieszczając na otrzymanym wniosku lub w osobnym sprawozdaniu swój własny wniosek.

§ 15. Władza I instancji obowiązana jest zająć się sprawą przyznania nagród z urzędu bez wyczerkiwania, czy odnośna osoba o nagrodę się upomni, i sprawa nie może być wykreśloną z ewidencji, dopóki nie stwierdzono wyraźnie na akcie, że albo nagroda się nie należy albo, że ją już wypłacono. Przepis ten odnosi się także do wypadków, gdy nagroda należy się funkcjonarjuszowi policji lub innemu funkcjonarjuszowi państwowemu albo prywatnej osobie (donosicielowi).

§ 16. Nagrody wypłaca się na podstawie asygnacji izby skarbowej względnie dyrekcji cel z otwartego na ten cel kredytu.

§ 17. W Województwie Śląskiem wszelkie uprawnienia przyznane niniejszem rozporządzeniem izbom skarbowym, przysługują Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydziałowi Skarbowemu).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. i stosuje się do wszystkich wypadków, nie rozstrzygniętych jeszcze przez komisje, przewidziane w ustawie z dnia 26 września 1922 r. o przyznawaniu nagród za zwalczanie przemytnictwa (Dz. U. R. P. № 104, poz. 950). Jednocześnie tracą moc obowiązującą ostatnio powołana ustawa oraz wszelkie dotychczas wydane rozporządzenia, dotyczące przyznawania nagród za przyczynianie się do wykrycia innych przestępstw, podlegających ustawie karnej skarbowej.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

(Strona 1)

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dn. 6.XI. 26 r. (poz. 700.).

STAN SPRAWY

(karno - skarbowej)

przeciw o

Dzień i miejsce przytrzymania względnie wykrycia przestępstwa	Przytrzymane przedmioty przestępstwa	Krótkie opisanie towarzyszących przytrzymaniu względnie wykryciu okoliczności, z których ocenićby można, kto i w jakim stopniu przyczynił się do wykrycia przestępstwa—z uwzględnieniem także donosiciela	Jak obwiniony się tłumaczy (czy przyznaje się do winy)	Wysokość wyrządzonej Skarbowi Państwa szkody

(Strona 2)

w
 dnia
 L

W N I O S E K

**o przyznanie nagrody za przyczynienie się do wykrycia przestępstwa —
 w sprawie przeciw**

Do Izby Skarbowej w.....
 Dyrekcji Cel

Na podstawie zawartego na pierwszej stronie stanu sprawy przedstawia się wniosek o przyznanie następujących nagród:

1) (imię i nazwisko, zawód lub charakter służbowy, adres, kwota nagrody
 liczbowo i słownie)

(Podpis naczelnika Urzędu względnie jego zastępcy)

701.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 listopada 1926 r.

**w sprawie umundurowania funkcjonarjuszów
 straży celnej.**

Na podstawie art. 4 i 11 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) oraz art. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 5 poz. 37) zarządza się co następuje:

§ 1. Umundurowanie funkcjonarjuszów straży celnej powinno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy kolor munduru zielony (w porze letniej khaki), zaś dystynkcji ciemno-zielony i złoty.

§ 3. Niżsi funkcjonarjusze:

a) kurtka kroju frencha francuskiego zapinana na 6 guzików z naszytymi 4 kieszeniami, zapinanymi na jeden guzik. Długość kurtki taka, aby doł poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej (tab. 1). Kołnierz stojąco-wykładany z naszytymi patkami sukienkami koloru ciemno-zielonego szerokości kołnierza, długości 7 cm. u górnej krawędzi, wyciętymi na tylnym końcu w ząb. Na patce kolejny numer według oznaczonego specjal-

nemi przepisami porządku. Naramienniki z sukna kurtki szerokości 5 cm., przy wszyciu, zwężone ku górze do 3¹/₂ cm., zapięte na mały guzik mundurowy, przyszyty do kurtki przy kołnierzu. Na naramiennikach żółta rzymska cyfra metalowa, oznaczająca przynależność do Dyrekcji Cel. Cyfry na patce wysokości 2 cm., na naramiennikach 2¹/₂ cm. (tab. 2);

b) spodnie: do butów — breechesy z ciemno-zieloną wypustką z boku; do trzewików — spodnie długie z wypustką jak u breechesów;

c) płaszcz dwurzędowy po sześć guzików mundurowych z każdej strony z kołnierzem leżąco-wykładanym, z patkami i naramiennikami jak u kurtki, z dwiema kieszeniami. Z tyłu płaszcza, wciętego w stanie, dragonik prostokątny, zapinany na dwa guziki i rozcięcie do dołu (tab. 3);

d) czapka rogatywka z sukna mundurowego z daszkiem skórzonym czarnym (5 cm. długości) z czarną rzemienią podpinką szerokości 1¹/₂ cm. Daszek okuty po brzegu matową blachą. Otok czapki wysokości 5 cm. Wokoło otoku (u góry i u dołu) i na kwaterce czapki wypustki koloru ciemno-zielonego. Na czapce nad otokiem złoty orzeł państwowy bez tarczy wielkości 4 cm.;

e) obuwie: do breechesów — wysokie buty z cholewami, względnie trzewiki z owijaczami koloru munduru lub ze sztylpami, do długich spodni — trzewiki;

f) pas główny rzemienny koloru ciemno-brązowego;

g) guziki: żółte prawie półkoliste z orłem państwowym;

h) broń: karabin z bagnetem lub rewolwer i krótka szabla w czarnej lakierowanej pochwie.